

jak by se věc měla v případě smíru, když bylo placeno na základě rozsudku. Neprávem se dovolání odvolává na rozhodnutí býv. nejv. s. víd., uveřejněné ve sb. Gl. Ung. pod čís. 7180 n. ř., pokud se týče v »Zentralblatt«, 1916: 339, ana žalobkyně v první stolici netvrdila, že Štěpán K. jednal obmyslně, a stačí naproti tomu odkázati na dílo Dra. Bruno Kafky »Oesterreichisches Obligationenrecht« Vídeň 1910, § 94, a na uvedená tam rozhodnutí, str. 480, pozn. 3.

Čís. 9697.

Křivá výpověď svědka, o kterou se exekuční titul opírá úplně nebo z části, i kdyby byla zjištěna výrokem trestního soudu, není okolností exekuční nárok zrušující nebo zastavující ve smyslu § 35 ex. ř.

(Rozh. ze dne 28. února 1930, Rv I 338/30).

Žaloba dlužníka o zrušení exekuce vyklizením byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c.

Nejvyšší soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Po právní stránce (§ 503 č. 4 c. ř. s.) jest hlavně přihlídnouti k tomu, že opoziční žaloba podle § 35 ex. ř. předpokládá, že po vynešení rozsudku neb usnesení tvořícího exekuční titul, nastaly skutečnosti, působící zánik neb odklad vykonatelnosti nároku exekučního, že však k tomu nestačí objevení okolností, které by uváděly v pochybnost správnost exekučního titulu. Křivá výpověď svědka, o kterou se exekuční titul opíral úplně neb z části, i kdyby byla bezvadně zjištěna výrokem soudu trestního, není okolností nárok exekuční zrušující podle §§ 1411 a násl. a 1451 obč. zák. neb jeho účinnost zastavující, nýbrž může býti jen základem návrhu na obnovu řízení, z něhož vznikl exekuční titul.

Čís. 9698.

Předpisu § 89 org. zák., podle něhož se dny poštovní dopravy nečítají do lhůty, nelze použití na případ, bylo-li podání učiněno tuzemským příslušníkem u československého vyslanectví v cizině.

(Rozh. ze dne 28. února 1930, R II 300/29/2).

Do usnesení rekursního soudu, jímž bylo částečně změněno usnesení prvního soudu o návrhu manželského otce na snížení výživného, podal dovolací rekurs manželský otec, úředník československého vyslanectví v Budapešti.

Nejvyšší soud dovolací rekurs usnesením ze dne 22. srpna 1929, R II 300/29/1 odmítl. D ů v o d y: Rozhodnutí rekursního soudu